

Kære fødselar.

Tak for invitationen

For nogle år siden skrev jeg Solhjulets historie.

Du optræder med din fødsel i 11. kapitel, som du så får i fødselsdagsgave

Vh

Niels Ebbe

Solhjulets historie 11kapitel

Der var røre i landbruget. Der blev flere og flere, der søgte de alternative dyrkningsformer. Det biodynamiske var for mange noget for sekterisk, og den alternative nye bondegeneration arbejdede for at finde fælles fodslaw. Der var meget at blive enige om: Hvad skulle man kalde den nye dyrkningsform? Var det muligt at lave et fælles regelsæt? osv. osv. Og i den biodynamiske forening diskuteredes livligt, hvordan man skulle forholde sig til denne nye bølge. Der var en dogmatisk fløj og en mere pragmatisk, der gik ind for samarbejde, og den sidste sejrede. Alt andet havde også været meningsløst. Efter mange og lange diskussioner landedes betegnelsen ”økologisk”, og Landsforeningen Økologisk Jordbrug blev stiftet (1981). (I den biodynamiske forening var man dog ved at få et føl på tværs, da der også blev tale om at lave en salgsorganisation med navnet Biodania. Det lignede lidt for meget, men det måtte man leve med, viste det sig senere). I løbet af få år var hele scenen tippet. Det biodynamiske blev næsten blæst omkuld af økologien, men ukrudt forgår ikke så let, og i dag ser vi igen vækst. I de år (fra omkring 1980) var jeg med i bestyrelsen i den biodynamiske forening, og det var virkelig nye tider. Der blev lavet samarbejdsudvalg med økologerne og De Danske Husmandsforeninger. Det blev mere og mere tydeligt, at det konventionelle landbrug var nødt til at have et bæredygtigt modspil. Så tydeligt, at folketinget gik ind i arbejdet med økologi og i 1987 vedtog en lov om økologisk jordbrugsproduktion. Det røde ø var en kendsgerning, og det vilde vesten med de mange forskellige måder at dyrke på, blev nu samlet under denne paraply. For

handelen med de økologiske produkter var det en kæmpe fordel. Og i dag er den økologiske Landsforening en slagkraftig organisation, der i øvrigt arbejder i stor fordragelighed med den biodynamiske forening, så stor, at de to foreninger deler hus. Hos os blev der igennem årene mere og mere handel. Kunderne forventede at kunne få de forskellige produkter, også når vores egen avl var brugt op, og et netværk af avlere, hvis sager vi solgte, blev lidt efter lidt opbygget.